

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 563/2013-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. novembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. Ing. J. S., L., zastúpeného JUDr. E. K., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Er 2794/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. Ing. J. S. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. októbra 2013 doručená sťažnosť Mgr. Ing. J. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Er 2794/00 (ďalej len „napadnuté exekučné konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«Dňa 9. 10. 2000 podal sťažovateľ (oprávnený) na podklade právoplatného vykonateľného exekučného titulu vydaného Okresným súdom Galanta č. k. 9 Cb 428/93 zo dňa 28. 01. 1994 na zaplatenie 435.506,00 Sk... istiny s prísl. u súdneho exekútora JUDr. P. Š. návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému...»

Porušovateľ vydal dňa 08. 01. 2011 poverenie na vykonanie exekúcie... súdnemu exekútorovi...

Sťažovateľom na podklade ním vykonaných previerok bolo ustálené, že exekútor nevykonával a nevykonáva exekúciu dostatočne efektívne a účinne, exekútor účinne nevyužíval a nevyužíva všetky oprávnenia a spôsoby vykonania exekúcie mu dané Exekučným poriadkom, „konal vo veci tzv. od stola“ - teda iba vypisovaním listov povinnému a jeho zamestnávateľovi bez tzv. „práce exekútora v teréne“, získané poznatky nepreveroval, exekúcia pod jeho vedením nevedla k včasnému vymoženiu pohľadávky sťažovateľa (oprávneného) od povinného, exekútor doslovne čakal na čas, kedy povinný dovŕši dôchodkový vek a teda bude môcť doručiť Sociálnej poisťovni exekučný príkaz na zrážky z dôchodku povinného, pričom povinný... si naďalej podniká a je konateľom obchodnej spoločnosti..., v ktorej má povinný svoj obchodný podiel SPLATENÝ v sume 5.642.966209 eur od 18. 05. 2010, takže zákonnou povinnosťou exekútora bolo bezodkladne začať konanie podľa §-u 109 a nasl. Exekučného poriadku, tým v konečnom dôsledku zabezpečiť postup podľa §-u 113b Exekučného poriadku postihnutím obchodného podielu povinného a konať v úzkej súčinnosti s Okresným súdom Trnava (registrový súd), čo si exekútor nesplnil a teda nechal povinného naďalej si podnikáť.

Povinný na dôchodku podniká prostredníctvom T. spol. s r. o., exekútor je pasívny a iba formálne mu zráža z dôchodku nepatrnú sumičku, z ktorej po zrazení si svojej odmeny poukazuje mesačne sťažovateľovi (oprávnenému) iba 40,-€...

Teda exekútor vedie exekúciu tzv. do stratena, neefektívne a neprímerane dlho, neplní si povinnosti mu dané Exekučným poriadkom a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, to všetko na

škodu základných práv a slobôd sťažovateľa priznaných mu čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v spojení s čl. 6 ods. 1 Dohovoru..., teda dĺžka exekučného konania nemohla doposiaľ naplniť požiadavku primeranej lehoty a ani nesplnila...

Dňa 6. 8. 2012 podal sťažovateľ sťažnosť č. 1 na prietahy v exekučnom konaní... adresovaná predsedovi Okresného súdu Galanta... ktorú predseda súdu nevybavil dľa sťažovateľa dostatočne náležito a presvedčivo .

Exekučný príkaz č. k. Ex 977/00-R zo dňa 23. 08. 2010 - zrážky zo mzdy a iných príjmov doručený exekútorom Sociálnej poisťovni - ústredie... príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami z dôchodku povinného... dokumentuje vyššie uvedené tzv. pasívne konanie exekútora tzv. od stola.

Po poskytnutí primeranej lehoty exekučnému súdu na zjednanie nápravy sťažovateľ dňa 8. 1. 2013 podal Sťažnosť č. 2 na prietahy v exekučnom konaní...

Predseda súdu postúpil vec Slovenskej komore exekútorov .

Slovenská komora exekútorov... zaslala sťažovateľovi stanovisko zo dňa 08. 04. 2013 k sťažnosti sťažovateľa č. 55-8336/13, doručená 08. 04. 2013...

Sťažovateľ dňa 21. 05. 2013 doručil Ministerstvu spravodlivosti SR žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažností na prietahy a neefektívne konanie exekútora v konaniach č. k. Er 2794/00, Ex 977/2000 a č. k. Er 2793/00, Ex 978/2000...

Dňa 27. 08. 2013 sťažovateľ obdržal Oznámenie Ministerstva spravodlivosti SR... ktorého obsahom sa ministerstvo sa nevyrovnalo s tým, že dĺžka exekučného konania nesplnila požiadavku primeranej lehoty podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru...

Z aktuálneho výpisu z OR OS Trnava zo dňa 6. 9. 2013 je nesporným, že na obchodný podiel povinného (J. D.) nie je vedená exekúcia zodpovedným exekútorom a že povinný si od r. 2010 v tejto obchodnej spoločnosti ďalej podniká, navyše je štatutárom tejto spoločnosti, s čím sa Ministerstvo spravodlivosti SR nevyrovnalo pri vybavovaní žiadosti, teda túto žiadosť vybavilo krajne formálne bez náležitého preverenia si účelových tvrdení exekútora, nemajúcich oporu v zákone a ani v tomto dokazovaní...

Priložený Výpis z účtu za mesiac august 2013 preukazuje, že exekútor sťažovateľovi poukazuje mesačne iba sumu 40,- €... zo zrážok z dôchodku povinného, zatiaľ čo si povinnú podniká..., teda v konečnom dôsledku od roku 2010 a na obchodný podiel povinného nebol exekútorom vydaný Exekučný príkaz, exekútor nepodal registrovanému súdu návrh na začatie

konania o výmaze povinného z obchodného registra, hoc tak bol pri dôslednej aplikácii § 113b Exekučného poriadku povinný (exekúcia na obchodný podiel povinného v jeho obchodnej spoločnosti T. spol. s r. o.) povinný, inak by táto skutočnosť bola zapísaná v obchodnom registri. Aktuálne podnikateľské aktivity povinného cestou tejto spoločnosti dokumentuje aj priložený Výpis zo Sociálnej siete firiem zo dňa 06. 09. 2013... teda tvrdenia Ministerstva spravodlivosti SR, Slovenskej komory exekútorov ako aj samotného exekútora nemajú oporu v zákone a vyššie vykonanom následnom dokazovaní sťažovateľom, najmä ak je nesporným, doloženým aktuálnymi listinnými dôkazmi, že tieto subjekty sa nevysporiadali s otázkou neprimeranosti dĺžky exekučného konania, to všetko aj s akcentom na skutočnosť, že exekútor nevyužil za viac ako 13 rokov efektívne a účinne všetku oprávnenia, spôsoby vykonania exekúcie . ktoré mu dáva Exekučnú poriadok...

Vec má pre sťažovateľa mimoriadny význam vzhľadom k jeho pokročilému veku (60 rokov) a zdravotnému stavu - invalidný dôchodca, potrebujúci aj prostriedky na zakúpenie si drahých liekov...

Za pasivitu a neefektívny výkon exekúcie a exekučného konania zodpovedá súd, ktorý vydal exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie.

Sťažovateľ tvrdí, že pri efektívnom postupe exekútora (osobným stykom exekútora s povinným a jeho zamestnávateľom a jeho dlžníkmi aj z podnikateľskej činnosti povinného, kedy podnikal ako fyzická osoba) a aplikácii všetkých spôsobov vykonania exekúcie dľa platných ustanovení Exekučného poriadku, najmä § 105 a nasl. EP, včasného vydania exekučných príkazov postihujúcich jeho obchodné podiely v ním kapitálovo ovládaných spoločnostiach dľa §-u 113b EP -exekúcia na obchodný podiel mohla byť pohľadávka oprávneného od povinného úspešne vymožená v primeranom čase.

Exekútor konal iba „ad hoc“ s výraznými časovými odstupmi a na škodu majetkových práv sťažovateľa (oprávneného) vyslovene čakal na dovŕšenie dôchodkového veku povinného, čo mu umožnilo vydanie Exekučného príkazu zn. EX 977/00-R na vykonanie exekúcie zrážkami z dôchodku povinného, ktorý zaslal exekútor Sociálnej poisťovni - ústredie zo dňa 23. 8. 2010... Dôsledne neaplikoval ustanovenia §-u 105 a nasl. Exekučného poriadku, § 113 a nasl. Exekučného poriadku a ako sťažovateľ preukazuje listinnými dôkazmi - odignoroval ust. §-u 113b Exekučného poriadku.

Takýto postup exekútora znamená, že formálne a neefektívne vedená exekúcia v absolútne minimálnych sumách zrážaných povinnému z jeho dôchodku bude trvať až do smrti povinného, teda stav neistoty sťažovateľa o výsledok exekučného konania trvá až neprímerane dlho, v čase podania tejto ústavnej sťažnosti už viac ako 13 rokov.»

Sťažovateľ na základe uvedeného navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezhom:

„1. Základné právo Mgr. Ing. J. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy... a právo prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... postupom Okresného súdu Galanta v konaní č. k. Er 2794/00, EX 977/00 porušené boli.

2. Okresnému súdu Galanta sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. Er 2794/00, EX 977/00 konal bez zbytočných prieťahov

3. Mgr. Ing. J. S. priznáva finančné zadostučinenie v sume 13.000,- €..., ktoré je Okresný súd Galanta povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu

4. Mgr. Ing. J. S. priznáva úhradu trov konania v sume 269,58 €..., ktoré je Okresný súd Galanta povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne advokátky JUDr. E. K., do dvoch mesiacov, od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Sťažovateľ v petite sťažnosti namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom exekučnom konaní.

Podľa sťažovateľa súdny exekútor nevyužil svoje oprávnenia, ktoré mu dáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), a nekoná v jeho veci efektívne, hoci oprávnený je konateľom obchodnej spoločnosti, v ktorej *„má svoj obchodný podiel splatený v sume 5 642,966209 €“*. V tejto súvislosti poukazuje najmä na ustanovenia § 109 a § 113 b Exekučného poriadku, podľa ktorých súdny exekútor nepostupuje. Súdny exekútor je v exekučnom konaní pasívny, pričom si neplní svoje povinnosti dané mu inými ustanoveniami Exekučného poriadku včasným vydaním exekučných príkazov postihujúcich jeho obchodné podiely v ním kapitálovo *«ovládaných spoločnostiach dl'a §-u 113b EP -exekúcia na obchodný podiel mohla byť pohľadávka oprávneného od povinného úspešne vymožená v primeranom čase.*

Exekútor konal iba „ad hoc“, s výraznými časovými odstupmi a na škodu majetkových práv sťažovateľa (oprávneného) vyslovene čakal na dovŕšenie dôchodkového veku povinného...

Takýto postup exekútora znamená, že formálne a neefektívne vedená exekúcia v absolútne minimálnych sumách zrážaných povinnému z jeho dôchodku bude trvať až do smrti povinného, teda stav neistoty sťažovateľa o výsledok exekučného konania trvá až neprimerane dlho, v čase podania tejto ústavnej sťažnosti už viac ako 13 rokov.».

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (m. m. I. ÚS 116/02, IV. ÚS 61/03, III. ÚS 109/03, IV. ÚS 168/04) účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza fyzická osoba alebo právnická osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci, ktorý (účel) sa dosiahne právoplatným rozhodnutím (I. ÚS 167/03). Znamená to, že právomoc ústavného súdu konštatovať relevantnosť vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom všeobecného súdu a základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. právom na prejednanie veci v primeranej lehote, môže v okolnostiach posudzovaného prípadu prichádzať do úvahy za súčasného splnenia dvoch podmienok. Prvou podmienkou je neukončenie konania (vymoženie pohľadávky alebo právoplatným rozhodnutím) a druhou podmienkou je existencia takej procesnej pozície okresného súdu, v ktorej má reálnu možnosť ovplyvniť priebeh konania želaným spôsobom, teda k nastoleniu právnej istoty sťažovateľa. Ústavný súd nezistil v posudzovanom prípade splnenie druhej podmienky (obdobne III. ÚS 140/08).

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že sťažovateľ podal návrh na vykonanie exekúcie na okresnom súde 9. októbra 2000. Po vydaní poverenia okresným súdom 8. januára 2001 (sťažovateľ nesprávne uvádza rok 2011) poverený súdny exekútor začal exekúciu. Z okolností danej veci teda vyplýva, že okresný súd si v napadnutom exekučnom konaní z pohľadu námietok sťažovateľa splnil všetky zákonné povinnosti vyplývajúce z Exekučného poriadku vydaním poverenia pre súdneho exekútora a nemôže niesť za spôsob vykonania exekúcie, ktorý bol zvolený súdnym exekútorom, zodpovednosť, keďže v nútenom výkone rozhodnutia už ďalej konal iba samotný súdny exekútor, ktorý

v napadnutom konaní postupoval podľa § 64 Exekučného poriadku, ako to vyplýva aj z vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky sp. zn. 34819/2013/52 z 9. augusta 2013 a úkonov opísaných v tomto vyjadrení.

Úloha okresného súdu po vydaní poverenia súdnemu exekútorovi sa už v danej veci skončila a ďalej sa obmedzuje len na niektoré iné úkony v rámci exekučného konania, ako napríklad prípadné rozhodovanie o námietkach proti exekúcii (§ 50 Exekučného poriadku), o odklade exekúcie (§ 56 Exekučného poriadku), o zastavení exekúcie (§ 57 Exekučného poriadku) a podobne. Postup okresného súdu v súlade s označenými, prípadne obdobnými právnymi skutočnosťami sťažovateľ však nenamietal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2013